ANUL VI. — No. 1647

EDIȚIA A DOUA

VINERI 24 SEPTEMBRE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Şase luni » 15 » » » 25
Trei luni » 8 » » » 13

Un numér în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din Bucureşti și județe se primesc:
Numai la Administrație
din Streinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate
Anunciurî la pag. IV.............. 0,30 b. linia
» » III.............. 2,— lei »
» » II.............. 3,— » »
Inserțiunele și reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulev. St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

BATAIA IN ARMATA

Publicăm maĭ jos o nouă barbarie militară, care întrece pe toate cele relatate pîn'acum şi care e cu totul de alt gen, de un gen maĭ monstruos.

Se ştia pîn'acum că în armată se bate *pe înfundate*. Toată lumea știa că soldațiĭ sînt bătuțĭ fără milă; cu toate astea, faptele eraŭ ținute ascuns, ele eraŭ învălite într'un fel de mister cazon. Se părea că un fel de ruşine domneşte în rîndurile torturatorilor.

Iată însă că de odată sistemul se schimbă. Din tainic şi sfios cum era până acum, el apare la lumina mare a zileĭ. Se lasă ruşinea de o parte şi se bate, se torturează în fața Regimentuluĭ.

Cetitoriĭ vor găsi faptele maĭ jos. Eroul este maiorul Poenaru.

* * *

In fața unuĭ asemenea act de sălbăticie, chestiunea bătăiĭ în armată ia cu totul altă față, ea trebue discutată din alt punct de vedere.

Nu maĭ este întrebarea dacă în armată se bate saŭ nu, ci ne întrebăm: trebue saŭ nu *reglementată* prin lege bătaia inferiorilor de către superiorĭ?

In adevĕr, lăsăm de o parte argumentele de ordine morală. Nu maĭ spunem că a bate pe un om este o barbarie, că a bate pe un inferior, care nu-țĭ poate rĕspunde, este o lașitate. Discutăm numaĭ din punctul de vedere strict legal.

Condica penală ostăşească din vremea luĭ Vodă-Ştirbeiŭ prescria bătaia în armată, dădea amănunte asupra numĕruluĭ trăgătorilor obligatoare, vorbea în fine de bătae cu acelaşĭ sînge rece oficial cu care se vorbeşte de organizarea uneĭ parade.

Dacă dar pe vremea aceea cine-va ar fi protestat în potriva aceluia ce ordona bătaia, ar fi făcut o greşeală.

Trebuia să atace *legea* care încuviința lovirea inferioruluĭ, nu pe superiorul care nu era de cît un servitor al legeĭ.

Iată însă că, sub puternicul impuls al civilizațieĭ generale, armata a luat şi ea o formă maĭ modernă, a şters din legislația eĭ o sumă de barbariĭ, în fruntea cărora cu oroare figura pedeapsa corporală.

Maĭ mult de cît atita, bătaia, care înainte era admisă în mod legal, azĭ e oprită și pedepsită.

Iată ce zice Art. 222 din codul de justiție militară:

«*Se pedepseşte cu închisoare de la 2 lunĭ pînă la 2 anĭ ori-ce militar care loveşte pe inferiorul săŭ*, afară de cazurile de legitimă apărare a sa proprie saŭ a altuia...» etc.

Ne găsim, decĭ, în fața unuĭ text precis de lege, care consideră bătaia ca o crimă.

E locul dar să ne întrebăm:

Este saŭ nu armata guvernată de legĭ, saŭ ea a ajuns o ceată desmățată de pretorianĭ, pentru carĭ nu există nicĭ un soiŭ de lege şi nicĭ un soiŭ de autoritate?

Din momentul ce avem legĭ care pedepsesc bătaia, în baza căruĭ drept îşĭ permit Domniĭ militarĭ să stîlcească lumea în bătăĭ?

Vroițĭ numaĭ de cît să vĕ împlinițĭ pofta sălbatică de a lovi? N'avețĭ de cît să intervenițĭ pe lîngă Camere spre a readuce vechiul cod de justiție militară, spre a reînființa bătaia în armată.

Ne vom împotrivi noĭ, vom lupta să nu se împlînteze în inima civilizațieĭ noastre această ruşinoasă barbarie a trecutuluĭ şi, — de nu vom izbuti, atuncĭ vețĭ putea exercita în tihnă scîrboasa meserie.

Pînă atuncĭ însă, putețĭ avea galonul cît de lat, vețĭ fi putut urma cursurile militare la Fontainebleau orĭ la Bistrița, — noĭ ne facem datoria de a vĕ trata de bătăuşĭ saŭ de asasinĭ, căcĭ o meritațĭ.

Cînd un maior pierde ruşinea pînă în aşa grad, în cît ordonă bătaia în fața trupelor, înjosind ast-fel demnitatea omenească şi pălmuind legĭ şi morală, — cuvintele noastre sînt destul de slabe, orĭ-cît de puternic s'ar părea că înfierăm barbaria.

Faptul maioruluĭ Poenaru, despre care vorbim maĭ jos, este unul din aceste cazurĭ. Acest Domn, care s'a simțit ofensat cînd generalul Cantili a dat ordin unuĭ soldat să arunce jos mantaoa Domnuluĭ maior, are neruşinarea să umilească pe un alt soldat în fața unuĭ regiment întreg, — şi aceasta nu i-se pare o crimă.

Trebue să înceteze aceste mizeriĭ, aceste ruşinĭ ale secoluluĭ, — saŭ toțĭ ucigaşiĭ, toțĭ bandițiĭ uniformațĭ îşĭ vor primi în curînd pedeapsa de la victimele lor chiar.

O. P.

Holera în strĕinătate

MADRID, 22 Septembre. — Aŭ fost ierĭ 37 cazurĭ holerice și 7 decese.

MALTA, 22 Septembre. — O carantină de 15 zile a fost ordonată pentru provenientele române.

INSTANTANEE

Biserica Sărindar

Născută la 1640, dintr'o cărămidă săracă şi tare puțin onestă, a fost reparată în multe rîndurĭ.

Unul i-a venit de hac. Era un arhitect italian, — actualmente socrul unuĭ literat romîn. Arhitectul, pe atuncĭ tînăr, — *grâce a Dieu, il n'était pas encore ramolli*, — a învelit-o cu tinichea. A strălucit treĭ zile şi a ruginit *per sempre*.

Erĭ aŭ început dărîmările, — o cucuvae ucisă.

Culme a ironieĭ, e vorba să se zidească în locul eĭ un *caffé-chantant*. Blagoslovită idee. Și sfîntă.

Semne particulare: a dat de mîncare pleoșnițelor, acum va da luĭ Tocilescu, — care știe să scoată banĭ din... piatră seacă.

Ghenadie.

NEGUSTORII DINASTICE

Venirea prințeseĭ Maria în țară, a fost un lung prilej de nemulțumirĭ, început cu faimoasa diademă a damelor şi a polițieĭ romîne. Scandalizată şi ea de traficul murdar ce se făcea cu numele sĕŭ, Prințesa a renunțat la diadema ce trebuia să i-se cumpere din baniĭ smulşĭ de la săracĭ de către nişte polițiştĭ... neîndemânaticĭ.

Dar nu s'a potolit încă bine furtuna de protestărĭ stîrnită cu listele de subscripțiĭ şi iată că o nouă pungăşie a încolțit în creeriĭ păzitorilor avereĭ cetățeneştĭ.

O scrisoare ce primim din Târgu-Frumos ne aduce vestea să şi pe acolo poliția umblă din casă în casă şi sileşte pe oamenĭ să dea cîte un leŭ pe o măsgălitură de tabloŭ.

Această măsgălitură reprezintă, pe o parte cîțĭ-va popĭ, dintre care unul foarte speriat, o femee îmbrăcată ca pentru o călătorie iarna, lîngă dînsa un ofițer care plînge cu ochiĭ închişĭ, iar, maĭ la spate, un alt ofițer cu lacrimile pe obraz. Pe cea-l'altă parte, abia se deosebeşte, lîngă un fel de palat, o mulțime de oamenĭ în jurul uneĭ trăsurĭ. Toate, desemnate de vre-un elev începător lipsit de noțiunile elementare de desemn, care n'a reuşit să facă de cât nişte creionărĭ umoristice de cel maĭ prost gust.

Şi aceste caraghioslicurĭ cu numele de Blagoslovenia dată prințuluĭ şi princeseĭ moştenitoare de I. P. S. S. Mitropolitul primat, *şi* primirea la palat a A. S. R. prințul şi prințesa moştenitoare, *sînt botezate ast-fel spre a smulge francul nevoiaşuluĭ, mic funcționar saŭ mic industriaşĭ, căcĭ bogătaşiĭ nu vor primi nicĭ odată pe un polițist să le intre în casă cu ast-fel de măsgăliturĭ proaste.*

Am maĭ pomenit odată de pungăşia ce se face cu acest pretins tabloŭ şi în alte părțĭ ale țĕreĭ. E în interesul... dinastieĭ să înceteze acest noŭ scandal Şi aceasta, dacă nu din cauza nemulțumirilor pe care le fac să se nască polițiştiĭ, cel puțin pentru că se împrăştie în țară nişte caricaturĭ jalnice cărora li-se dă numele regeluĭ Carol, al prințuluĭ Ferdinand şi al prințeseĭ Maria.

Ce dracu! Inchipuițĭ-vĕ, D-lor dinasticĭ cu orĭ-ce preț, că toate «tablourile» astea ar fi puse pe pĕrețĭ... S'ar speria toțĭ copiiĭ de aşa dihăniĭ de prințĭ!

Cerber.

O barbarie publică

Lipsă la apel. — Maiorul Poenaru. — 20 de trăgători. — Morala cazonă. — Incheiere

Vedem că toate denunțările noastre în privința bătăiĭ în armată n'aŭ avut pînă azĭ nicĭ un efect. In cazarmă se bate, în cazarmă se torturează zioa 'namiaza mare, fără teamă şi fără ruşine.

Ni s'a rĕspuns de către gazetele guvernamentale, care s'aŭ făcut apărătoarele tuturor scandalurilor şi tuturor brutalităților ofițereştĭ, că toate denunțările noastre sînt cazurĭ izolate.

Iată de astă dată un caz, care pune vîrf sălbăticiilor ce se petrec în întunerecul disciplineĭ militare.

Lipsă la apel

Zilele trecute, un soldat din regimentul 3 de călăraşi din Capitală, n'a rĕspuns la apel. El era dat cu slujba pe lîngă medicul-veterinar al regimentuluĭ. De o dată însă, nu se ştie din ce cauză, el a fugit.

Peste treĭ zile s'a întors.

Pentru ca cititoriĭ să înțeleagă cît de puțin grav e faptul acesta, trebue să spunem că un soldat nu este considerat ca *dezertor* de cît dacă lipseşte şase zile. Absența de treĭ zile se consideră ca *lipsă la apel* pur şi simplu.

Maiorul Poenaru

D. colonel Vlădoianu, comandantul regimentuluĭ fiind bolnav, era în congediŭ.

In locul D-sale, Regimentul e condus de un Domn maior Poenaru, un fel de *Moş Teacă* perfecționat.

Acest Domn maior nu găseşte altceva maĭ bun de făcut, cînd află că soldatul s'a întors, de cît să-l condamne pe loc la 20 de trăgătorĭ în fața Regimentuluĭ.

Execuția

Inalta poruncă a maioruluĭ fu executată îndată.

Trompetul sună adunarea şi tot regimentul fu scos pe două rîndurĭ în vastul coridor al cazărmiĭ Malmezon.

Se aduse condamnatul.

Cu executarea bătăeĭ fu însărcinat un soldat țigan. *Scoaseră pantaloniĭ victimeĭ şi țiganul începu să lovească, pe cînd alțĭ duoĭ soldațĭ țineaŭ pe osîndit.*

D. Sub-locotenent Salmen, fiul generaluluĭ cu acelaşĭ nume, stetea lîngă țigan, *poruncindu-ĭ să dea maĭ tare:*

— Aşa, țigane! Dă maĭ zdravăn, că-l pun pe el să te bată pe tine!

Țiganul lovea cît putea. Toate țipetele desperate ale victimeĭ nu făceaŭ de cît să ațițe maĭ tare pe D. sub-locotenent Salmen.

La a opt-spre-zecea lovitură bătutul îşĭ pierdu cunoştința.

Morala cazonă

Ar crede cine-va că actul acesta de sălbăticie a indignat pe ceĭ ce priveaŭ. Din potrivă. Priveliştea tortureĭ le era cel puțin indiferentă; iar morala unora era următoarea:

— *Dezertorul (?) trebuia bătut în fața trupeĭ, pentru ca soldațiĭ ceĭ-l'alțĭ să prindă frică şi să nu dezerteze şi eĭ!*

Incheiere

Orĭ-cît am fi de obicinuițĭ cu sălbăticiile militare, barbaria asta ne surprinde.

Şi, orĭ-cît am fi deprinşĭ ca toate destăinuirile noastre să rĕmînă fără rezultat, încercăm încă a cere dreptate.

Rugăm decĭ, pe D. colonel Vlădoianu, care lipsea de la Regiment cînd s'a făptuit crima;

Rugăm pe D. general Cantili, inspectorul general al cavalerieĭ, şi despre care se spune că n'ar fi partizan al bătăiĭ în armată, —

Să bine-voiască a orîndui o anchetă şi a pedepsi într'un mod strălucit pe maiorul Poenaru.

De ast'ă-dată cel puțin, faptele nu se pot tăgădui. Ele s'aŭ petrecut în fața unuĭ Regiment întreg; cercetarea lor ar fi foarte simplă.

Aflătot.

SATIRA ZILEI

„Chitanța Țĕranilor"

Dobrescu-Chitanță, zis în glumă Dobrescu-Argeş, s'a apucat să lumineze pe țĕranĭ. Luminația îĭ e însă foarte ciudată: nicĭ rapiță nicĭ stearină nicĭ petrol, — ci pur şi simplu, impur şi prost, — *Gazeta Țĕranilor*.

Ca dovadă că lampa magică e menită să lumineze pe țăranĭ, avem faptul că ea laudă pe Mitropolit, pe Vodă, pe miniştri şi pe toțĭ ce l'alțĭ potcapciĭ, galonațĭ şi surtucarĭ.

Gazeta Țăranilor! Şi de ce nu? Par'că nu țăraniĭ țin în spinare pe numițiĭ de maĭ sus?

Un singur lucru am avea de obiectat. Vedem că organul carnavaluluĭ de Muşeteştĭ (asta e cum ar fi carnavalul de Veneția) publică tot soiul de sub-scrierĭ, şi... încasează baniĭ frumuşel.

Eĭ bine, în fața unuĭ act atît de curagios din partea sub-scriitorilor, am vrea să ştim: dă saŭ nu chitanță încasatorul? Orĭ poate, pentru că vorba asta sună rĕŭ şi pentru că *Gazeta* este a țăranilor, chitanța s'a transformat în *zapis*?

Rigolo.

Cîte-va întrebărĭ

Gazetele guvernamentale trîmbițează că la Craiova a fost mare entusiasm provocat de venirea miniştrilor conservatorĭ. Dacă lucrul este adevĕrat, rugăm să ne respundă la aceste umile cestiunĭ?

La gară, la biserica Sf. Ilie şi la liceŭ cine a fost în afară de slujbaşiĭ şi de senatoriĭ cu deputațiĭ guvernamentalĭ?

La banchet de ce aŭ fost 60 de tacîmurĭ goale?

De ce invitațiunile la liceŭ, care este opera Statuluĭ, s'aŭ făcut de primar şi nu de prefect, agentul guvernuluĭ în localitate?

Cum explică, D-lor inițialele U. B. aşezate în sala de banchet la mijlocul uneĭ decorațiunĭ care avea la dreapta portretele Prințuluĭ şi Prințeseĭ, iar la stînga pe al Regeluĭ şi Regineĭ? — Oare Ulise Boldescu a ajuns stîlpul Dinastieĭ?

Unde era Curtea apelativă, comandantul corpuluĭ de armată, al divizieĭ a II-a, decanul advocaților, în seara banchetuluĭ?

Unde era bătrînul senator craiovean Brăiloiu?

Unde eraŭ ceĭ 40 de milionarĭ pe care i-a găsit *Timpul*.

Un craiovean.

TELEGRAME

SOFIA, 22 Septembre. — *Agenția Balcanică* găsind că incidentul ivit pe Dunăre cu Barca grecească «Tulcea», de care a fost chestiunea, a fost interpretat într'un mod puțin drept de ziarele strĕine, dă acestuĭ incident explicațiunea următoare care resultă din datele oficiale.

Barca a vroit să abordeze pe malul bulgar în apropiere de Vidin, la un loc unde se găsea postat un cordon sanitar. Santinela postuluĭ a somat de maĭ multe orĭ echipagiul vaporuluĭ (chiar în romîneşte cu ajutorul a doĭ păstorĭ) de a se depărta saŭ de a debarca la stațiunea carantinară.

Echipagiul refuzând a se supune, sentinela a tras maĭ întêiŭ în aer şi apoĭ contra oamenilor vaporaşuluĭ, din care unul a fost rănit. Echipagiul a descins atuncĭ pe o barcă şi s'a îndreptat spre malul romînesc. Chiar acest din urmă fapt dovedeşte că timpul era liniştit.

Fată cu împrejurările în care s'a produs acest incident, cercurile politice nu-ĭ atribue o mare importanță.

Ciocoiul Wachmann

Maĭ întâiŭ de toate, țin să se ştie că până acum, n'am avut fericirea de a vedea vr'o dată pe acest ilustru (?!) bărbat, şi că, prin urmare, nu am nimic de împărțit cu el. Maĭ mult; mĕ prind rămăşag că dacă, în țara luĭ Hübsch, Wachmann nu ar fi directorul conservatoruluĭ din capitală, nicĭ nu a-şĭ fi ştiut măcar că există un asemenea personaj.

Dar, ca ziarist care trăeşte în Bucureştĭ şi într'un mic cerc de artiştĭ, am auzit şi am primit scrise atîtea plîngerĭ contra luĭ Wachmann, în cît mi-se pare că-l cunosc prea mult.

Şi ar fi nedrept ca un asemenea juvaer să nu fie cunoscut de toțĭ.

Decĭ, Wachmann este directorul conservatoruluĭ din Bucureştĭ; fiind că în țara sa se găsesc ca dînsul pe toate cărările, şi fiind-că numaĭ la noĭ servilismul e arta cea maĭ rĕsplătită, el a ajuns mare şi tare în templul muziceĭ, în care talentul adevĕrat şi puternic, este zădărnicit.

Un singur apel, şi din toată țara ar izvorî sute şi miĭ de dovezĭ că parvenitul Wachmann a nenorocit atîția tinerĭ cîțĭ banĭ a luat el de pomană, de la Stat. Vina persecutaților sĕĭ era că avea talent, că aveaŭ dragostea arteĭ pe care servilul director n'a priceput-o de cînd e el.

Deprins numaĭ să se tîrască spre a se putea ținea la locul pe care simte şi el că nu-l merită, l-am văzut, astă iarnă, silind pe elevele conservatoruluĭ să se ducă să cînte în corul teatruluĭ național, la reprezentația de gală dată în onoarea prințeseĭ Maria, şi la reprezentațiile următoare ale feerieĭ luĭ Schakespeare, *Sonage d'une nuit d'été.*

Bietele fete aŭ trebuit să plătească în fie-care seară, trăsurile şi lucrurile necesare toaleteĭ lor pe scenă.

Cu ceĭ carĭ aŭ nevoie de dînsul, Wachmann e de o obrăznicie ciocoiască. Cunoaştem prea multe cazurĭ, spre a le putea povesti pe toate; voiŭ spune numaĭ pe unul, cel din urmă........ poate, căcĭ sperăm că nu o fi avut ocazia să se manifesteze încă.

Iată:

Pentru Miercurĭ 22 c., ora 11 a. m., era anunțat concursul pentru admiterea în clasa de vioară; îngrijițĭ, copiiĭ sosiseră încă de pe la

ora 10; profesorul examinator, încă venise la timp; directorul însă, fără care nu se putea începe concursul, nu era acolo.

In sfîrşit, pe la 12, soseşte şi faimosul Wachmann. Dar în loc să se sinchisească de lumea care îl aştepta deja de două ceasurĭ, se pune la masă şi tocmaĭ pe la 1 şi jumătate saŭ 2 fără un sfert, cînd bieţiĭ copiĭ — maĭ multe fetiţe de cît băeţĭ — eraŭ lihniţĭ de foame şi de grijă, veni să le spue că concursul nu se va ţinea de cît Lunĭ 27 c.

Trebuia ca secătura de Wachmann să găsească un sat fără cîinĭ, spre a fi atît de insolent cu aceĭ din baniĭ cărora trăeşte.

Alt-fel de mult ar fi fost dat afară cu toată pompa cuvenită unuĭ ciocoiŭ obraznic, uneĭ nulităţĭ fără seamăn.

Condeiŭ.

CONVORBIRI INTIME

Cafeneaua Fialcovski

Nu maĭ există,—zilele trecute şi-a dat sfîrşitul!

Rezistând timpuluĭ cu vigoarea unuĭ templu, cu eroismul uneĭ piramide, cu încăpăţinarea unuĭ idol, al căruĭ cult se demodase, — în cele din urmă căzu biruită monstruluĭ care dărîmă şi nimiceşte totul. Melancolia eterneĭ nestatornicieĭ se abate peste dispăruta cafenea, ca un văl de doliŭ...

Câte-va ziare i-aŭ consacrat banalul necrolog; pe mine, această moarte mĕ înduioşează maĭ adînc, şi simt o plăcere dureroasă a vorbi cititorilor despre dînsa, ca de o fiinţă pe care aşĭ fi pierdut-o.

Maĭ înainte de toate, un crâmpeĭ de istorie: Pe locul unde se află clădită cafeneaua, odinioară era un maidan, unde de sigur fugiţiĭ de la şcoală adese-orĭ îşĭ vedeaŭ de jocurile lor, uitând cartea. Din zvonurĭ, demne de a fi notate ca mărturiĭ neîndoelnice, se zice că această cafenea e contemporană cu Teatrul Naţional. In tot cazul, ea este departe de a se înrudi cu cafenelele moderne. Maĭ târziŭ, pentru a nu fi vecĭnic singură, o parte din trupul eĭ îl sacrifică pentru a se deschide alăturĭ de ea, un mic şi elegant bufet. Făcea întocmaĭ ca strămoşul nostru Adam, sacrificându-şĭ coasta pentru a crea femeia.

Ingratitudine!... femeia pierdu pe Adam, în divinul Paradis; iar micul bufet înghiţi pe născătoarea sa,—căcĭ bătrîna cafenea a devenit astăzĭ un bufet larg, cu pretenţiĭ de a face concurenţă rivalelor sale de la Capşa şi de la Nestor.

Odinioară, amicul sĕŭ cel maĭ intim era uitatul poet Scurtescu. Visătorul se aşeza la una din mesele eĭ, şi acolo îşĭ medita searbădele luĭ elegiĭ, ieşite azĭ din gusturile noastre literare.

Imbătrînea pe nesimţite, dar rămînea tot-d'a-una cochetă şi atrăgătoare.

In vremea asta, alte semene de-ale aĭ, năşteaŭ, se luptaŭ cu viaţa, mureaŭ; ea singură rezista, visa eternitatea....

Familiară şi găzduitoare, ea îşĭ avea cunoscuţiĭ şi prieteniĭ sĕĭ credincioşĭ.

Ceĭ maĭ remarcaţĭ, printre aceştia, eraŭ pensionariĭ. Le oferea pahare cu ape, chibriturĭ, la discreţie, căldură şi canapele moĭ; le auzea regulat gama tuselor, şi îĭ lasă să-şĭ rumege, în fie-care zi, porţia lor de politică.

Şi în corul acesta de glasurĭ diplomatice se auzea maĭ tot-d'a-una notele discordante ale paraponisiţilor, eterniĭ vînătorĭ de slujbe... Iar ca un solo comic, adese-orĭ predomnea vocea răguşită a Cneazuluĭ (?) Cantacuzino, maĭ ales în momentele sale de înalte inspiraţiunĭ alcoolice.

Nervoşĭ, vorbăreţĭ şi fie-care cu fisionomia luĭ particulară, cafeneaua era adorată de ziariştĭ, poeţĭ născînzĭ, autorĭ neisbutiţĭ, criticĭ fără sisteme, Apolonĭ grandomanĭ, talente timide, admiratorĭ eftenĭ, toţĭ visînd, în fumul eĭ, senina şi depărtata glorie...

Aci, Nottara, — Maestrul! — îşĭ bea zchwartzul, atrăgînd amiciĭ prin veselia sa, prin convorbirile luĭ spirituale, şi prin acel calm al ochilor sĕĭ marĭ şi albaştri.

Intrebărĭ amare ne vin pe buze:

Ce se vor face acum *gambetiştiĭ* fără cele două biliardurĭ, cîmpul luptelor de tacurĭ, servind în acelaşĭ timp şi de spectacole, pentru bătrîniĭ consumatorĭ de pahare cu apă?

Ce se vor face samsariĭ?

Ce se vor face jucătoriĭ de table carĭ aruncaŭ zarul, de dimineaţa până seara, înconjuraţĭ tot-d'auna de aceiaşĭ privitorĭ curioşĭ?

Ce se vor face bătrîniĭ rentierĭ, bîndu-şĭ cafelele turceştĭ, şi învîrtind mereŭ printre degete mărgelele de chihlibar al tradaţionalelor mătăniĭ?

Tradem.

INFORMATIUNI

Pentru D. ministru al instrucţiunii publice.

In buletinul oficial al ministeruluĭ Cultelor No. 2, s'aŭ publicat numele unuĭ numĕr de şcolĭ private, atât din ţară cât şi din capitală, care aŭ obţinut de la minister autorizaţiunea de a funcţiona.

Insă, între aceste şcolĭ nu se află trecute o mulţime, care cu toate aceste funcţionează; aşa de pildă dintre şcolile private de diferite grade şi sexe din Bucureştĭ, nu se află trecute ca autorizate de minister de cât 6 de băeţĭ şi 8 de fete, când ştiut este, că numaĭ în capitală funcţionează peste 10 şcolĭ de băeţĭ şi peste 20 de fete.

Acum, cu începerea anuluĭ şcolar, o mulţime de părinţĭ de pretutindenĭ vin să-şĭ plaseze copiiĭ în diferitele şcolĭ, care maĭ ales în Bucureştĭ abundă. Aceştĭ părinţĭ însă nu citesc şi nicĭ ştiŭ măcar de existenţa *Buletinul Oficial* al ministeruluĭ cultelor; aşa fiind, eĭ îşĭ daŭ copiiĭ în orĭ-ce şcoală le vine maĭ bine. Dintre aceste şcolĭ însă, maĭ ales în Capitală, sunt o sumă *neautorizate*.

Naşte acum legitima întrebare, şi pe care 'şĭ va pune-o orĭ-ce părinte ce îngrijeşte de viitorul copiilor sĕĭ, ce fel de valoare pot să aibă certificatele uneĭ şcolĭ, care nicĭ măcar autorizaţiunea legală de a funcţiona nu o posedă?

In această privinţă, un comunicat al ministeruluĭ de instrucţiune ar fi foarte bine-venit, căcĭ el ar tranşa din vreme, toate neajunsurile atît morale cît şi materiale, la carĭ sunt expuşĭ un numĕr considerabil de părinţĭ şi copiĭ carĭ n'aŭ altă vină de cît că nu aŭ cunoştinţă de regulamentele şi publicaţiunile oficiale.

Aşa dar aşteptăm.

Se crede că până Lunĭ, D. ministru al instrucţieĭ va aviza asupra conflictuluĭ ce s'a ivit între D-niĭ architecţĭ Negrescu şi Dobrescu.

E aproape sigur, că D. Negrescu va fi sacrificat împreună cu D. Golligher, căcĭ D. Take Ionescu ar fi fost pus în curentul uneĭ convenţiĭ ciudate ce există între aceştĭ duoĭ architecţĭ, convenţie care este în prejudiţiul budgetuluĭ ministeruluĭ instrucţieĭ.

Timpul şi *Romînul* reproducênd informaţia noastră privitoare la sinuciderea tînĕruluĭ student transilvănean Aurel Popp, rectifică un mic detaliŭ în privinţa roluluĭ jucat de nenorocitul tînĕr la congresul din Buzĕŭ.

Nu nefericitul Aurel Popp, ci doctorandul Mihail Popp din Cluj a fost acela care s'a remarcat atît de mult prin talentul sĕŭ oratoric.

Această mică rectificare nu alterează însă întru nimica importanţa socială a acesteĭ sinuciderĭ.

D. Papiniŭ va pleca în cursul sĕptĕmîneĭ viitoare la Viena pentru a relua tratările în vederea încheiereĭ convenţieĭ comerciale cu Austro-Ungaria.

D. Papiniŭ a primit instrucţiunĭ în privinţa unor concesiunĭ, pe care guvernul este dispus să le acorde asupra comerţuluĭ de vite şi în special de rîmătorĭ.

Aceste concesiunĭ sunt însă de natură a nelinişti prea mult opinia publică, căcĭ precum ni se asigură, ele izbesc în demnitatea corpuluĭ veterinar, ale căruia constatărĭ nu vor fi socotite de autorităţile vamale austro-ungare.

Este foarte probabilă numirea D-luĭ Ciudin, şeful biurouluĭ ordonanţăriĭ la ministerul domenielor, în postul de şef al serviciuluĭ contabilităţiĭ

D. Ciudin va succeda D-luĭ V. Peltechi, care a cerut să i se reguleze drepturile la pensie.

Atragem atenţiunea parchetuluĭ asupra unuĭ escroc de speţa cea maĭ ordinară care se plimbă liber pe stradele Capitaleĭ. Numele sĕŭ este Jules Gerson şi se află actualmente cu domiciliŭ în calea Victorieĭ 101 în curte.

Se caută un vînzător de ziare pentru oraşul Panciu, în locul D-luĭ Raicu K. Panciu care nu se poartă cinstit.

D. Raicu este invitat în acelaşĭ timp să îşĭ achite datoriile către Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" pentru ca aceasta să nu fie silită a recurge la mĕsurĭ maĭ severe.

* * *

D. Mitică G. Aslan, fost corespondent la Govora şi I. Barecec, fost corespondent la Bălţăteştĭ sunt invitaţĭ ca în termenul cel maĭ scurt să-şĭ achite datoriile către Administraţia acestuĭ ziar, la caz contrar vom fi nevoiţĭ a recurge la alte mijloace.

STIRI TELEGRAFICE

BERLIN, 22 Septembre. — *Morddeutsche Zeitung* comunică punctele esenţiale, ale proiectuluĭ de lege relativ la impositul asupra vinuluĭ. Impositul e fixat la 1 la 100, după valoare. Impositul Imperiuluĭ loveşte numaĭ vinurile scumpe; cele-l'alte vinurĭ, sînt lovite de impositul Statelor federale. Comunele aŭ şi ele dreptul să impuie vinurile, însă în oare-care proporţiunĭ.

VIENA, 22 Septembre.— D. Catargiu, ministrul-preşedinte al Romînieĭ şi D-na Catargiu s'aŭ întors de la Semmering.

— Agentul Austrieĭ la Sofia, D. Burian, o obţinut o prelungire a concediuluĭ sĕŭ de 4 sĕptămînĭ.

MERBURG, 22 Septembre. — Incrucişătonul «Isly» şi «Durcouf» aŭ plecat azĭ la Categat. Eĭ se vor opri la Copenhaga pentru a saluta pe Ţarul.

MARCEL PREVOST

Cel din urmă amant

— Urmare şi sfîrşitul —

Mĕ apropiasem de treĭ-zecĭ de anĭ, şi mărturisesc că alunecasem pe un povîrniş periculos, cînd din fericire întîlniiŭ pe Petre Delavan care mĕ opri şi mĕ salvă. Petre avea patru-zecĭ de anĭ, şi o frumuseţe bărbătească de spaniol, ca medic de provincie era vestit în patru-cincĭ departamente, care aveaŭ Bourges, de capitală. Il chemasem, din cauza unor crize nervoase, care le aveam adese-orĭ; şi *de o dată* începuĭ să-l iubesc.

Subliniez cuvîntul *de o dată* căcĭ lovitura bruscă a acesteĭ pasiunĭ mi se pare ne maĭ pomenită. Şi el de asemenea mĕ iubi. Pentru întîia oară, mĕ simţeam profund adorată; pentru întîia oară fuseĭ dominată maĭ presus de voinţa mea.

Afred urmă iarăşĭ să maĭ îmĭ prezinte alţĭ camarazĭ din Politechnică, dar de astă-dată nu-ĭ maĭ luam în seamă. Maĭ mult: nu maĭ puteam suferi nicĭ pe Alfred, care mĕ plictisea cu tandreţele sale. Petre îşĭ luă locul. Pentru a nu insipira bănuelĭ bărbatuluĭ meŭ, doctorul îl asigură că sufĕr de boală ce trebuie îngrijită de aproape.

Aniĭ trecură, ceĭ maĭ dulcĭ din viaţa mea, anĭ de iubire, unde nicĭ pasiunea mea, nicĭ a luĭ Petre, nu scădeaŭ.

Aceştĭ anĭ mĕ rĕzbuna de ceĭ din trecut, aceia aĭ nebuniilor mele sentimentale. Tot ce era în afară de amantul meŭ, mĕ interesa puţin, îĭ eram credincioasă, că aşĭ fi putut servi ca un exemplu istoric. Afred cunoaştea el pasiunea mea? Eŭ presupuneam, că o ignorează de o manieră ipocrită şi că în realitatu ghicise totul. Dar boala de care presupunea că sufĕr,—şi maĭ ales stima şi respectul sĕŭ pentru mine,—credea că mĕ vor împedica de o cădere ruşinoasă. In tot cazul, dacă a vĕzut, saŭ a suferit,— se resignase şi tăcuse.

. . . .

Visul pieri tot aşa de brusc cum începuse.

Intr'o dimineaţă (oh! aceasta rece dimineaţă de Aprilie, cum mi-o amintesc!) o scrisoare îmĭ aduse vestea că doctorul se însura la Paris cu o văduvă de douĕzecĭ şi şeapte de anĭ. Dar el avea cincĭzecĭ de anĭ şi cu toate acestea era acelaşĭ frumos cavaler, care subjugase inima mea cu zece anĭ maĭ înainte.

O zi şi o noapte trecui printr'o stare de uimire dureroasă, unde nu puteam nicĭ să gândesc; apoĭ fuseĭ prinsă de frigurĭ şi maĭ multe sĕptĕmânĭ de-a-rîndul fuseĭ cu dinadinsul «între viaţă şi moarte».

Cînd conştiinţa îmĭ reveni, zărĭ pe bărbatul meŭ lîngă mine, care în timpul boaleĭ mĕ îngrijise cu un devotament de mumă. Acest devotament continuă şi în timpul convalescenţeĭ mele, şi cînd nu maĭ era nicĭ un pericol, bărbatul meŭ începu a-mĭ tămădui sufletul meŭ rănit cu vorbe dulcĭ, cu mîngîerĭ bine-făcătoare. Eŭ plîngeam, plîngeam neîntrerupt, fără chiar a spera că într'o zi nu voiŭ maĭ plînge; şi mĕ izolam de acest chin în afecţia generoasă a bărbatuluĭ meŭ. In adevĕr, fără Alfred, n'aşĭ fi avut curajul să trăesc.

In ziua cînd forţele mele revenirā, meditaĭ să fac o încercare, care până atuncĭ mi se părea imposibilă. Rezemată de braţul bărbatuluĭ meŭ, înaintaĭ până la o mare oglindă care se afla în colţul camereĭ mele. Nu mĕ maĭ recunoscuĭ: nu maĭ eram tînăra femeie, iubitoare şi iubită, ca altă dată. Scoseĭ un ţipăt de desnădejde şi căzuĭ în braţele luĭ Alfred. El mĕ strînse cu pasiune şi apropiindu-şĭ gura de urechia mea îmĭ şoptı aceste cuvinte, care mĕ ameţiră ca un parfum:

— Tu eştĭ tot-d'a-una frumoasă, tot-d'a-una tînăra, tot-d'a-una ispititoare... Te iubesc!

Această clipă fu adevărata noastră zi de nuntă.

Ce să-ţĭ maĭ spun, Matildo? Recunoştinţa, durerea şi emoţiunea nervilor, mĕ redeteră bărbatuluĭ meŭ: el ştiu să mĕ reţie şi să mĕ păstreze. După douĕ zecĭ de anĭ de căsnicie nepăsătoare, băgaĭ de seamă că el era tînăr, inteligent, devotat, iubitor şi plăcut. Iar cuvintele luĭ: «Tu eştĭ tot-d'auna frumoasă, eraŭ sincere. Ne iubind de cît pe mine, el mĕ vedea cum eram la două-zecĭ de anĭ. Ast-fel, şi pentru unul şi pentru altul, amorul şi tinereţea reveneaŭ tîrziŭ, ca la aceĭ liliecĭ carĭ înfloresc, cîte-odată, toamna.

Şi m'am oprit la această ultimă fericire; am cerut chiar bărbatuluĭ meŭ să nu-mĭ maĭ prezinte camaraziĭ luĭ de şcoală şi aveam, ca medic al caseĭ, un bătrîn bun şi care mĕ îngrijea.

Cînd, a rare orĭ, ecourĭ din vremurĭ trecute se deşteaptă în inima mea,— saŭ pe dinaintea ochilor meĭ trec siluete de militarĭ saŭ profilul nobil al vr'unuĭ cuceritor de inimĭ, alerg la un remediŭ sigur pentru a-mĭ însenina mintea: mĕ duc la oglindă, mĕ privesc cu atenţiune, îmĭ numĕr cele dinţiĭ, zbîrciturĭ şi perĭ albĭ ce s'aŭ ivit; şi par'că aud o voce misterioasă care îmĭ zice încet:

— Ia seama.... De astă dată e sfîrşitul sfîrşituluĭ.... Păzeşte-ţĭ bine bărbatul, — amantul tĕŭ din urmă!

Dan.

CUTIA CU SCRISORI

Domnule Director,

In No. 1641 din 18 Septembre 1893, al ziaruluĭ D-v., vĕd inserată, o scrisoare a D-neĭ Smaranda Radicescu, oficiantă telegrafo-postală, la adresa mea.

Pentru că D-na Radicescu, avansează în scrisoarea D-sale tot atâtea neadevĕrurĭ cîte şi rîndurĭ scrie, şi maĭ ales că certificatul de instrucţie şi educaţie, garnisit cu exemple de manierĭ şi conveninţe, pe care îl oferă altora cu atita dărnicie,— este fals — aşa în cît pentru mine D-sa nu maĭ formează persoana către care trebuie să mĕ adrezez, mĕ îndrept către D-v. şi cititoriĭ *Adevĕruluĭ*, spunîndu-vĕ, că cele arătate de D-na Radicescu, nu coprind nicĭ un gram de adevĕr.

Şi cu atît mĕ miră purtarea D-neĭ Radicescu, cu cît pentru prima dată, vĕd într'un funcţionar telegrafo-postal atita rea credinţă. Căcĭ iată cum stă lucrul.

Ministerul, printr'un ordin circular publicat în Buletinul oficial No. 2 pe 1893 pag. 69, ordonă, ca înscrierile şcolare, anul acesta, să dureze de la 20—31 August inclusiv, iar art. 5 din Regulamentul şcolar, după care se conduc şcoalele, prevede ca permutarea de la o şcoală la alta să se facă tot în intervalul înscrierilor.

Ast-fel fiind, mĕ întreb, cine nu ştie să facă deosebire între încriere şi transferare, eŭ saŭ D-na Radicescu, care poate a crezut, că cuvîntul transferare de care se serveşte în scrisoare nu are aceiaşĭ însemnare cu cuvîntul permutare?

D-sa spune apoĭ, că s'a prezintat la şcoală în ziua de 9 Septembre 1893 orele 2 şi jum. p. m. şi că după o aşteptare de *douĕ sferturĭ de oră!!!...* abia, a putut căpăta printr'o servitoare, din *capul scărilor* şi *cu o voce de importanţă*?! invitarea de a citi avizul lipit pe uşă.

Aci, culmea releĭ credinţe întrece orĭ-ce marginĭ. Răspunsul dat a fost pur şi simplu, că de la 1—15 Septembre şcoala este în vacanţă prelungită, şi că pentru orĭ-ce alte informaţiunĭ, persoanele interesate sunt rugate a se adresa în cancelaria şcoaleĭ (nu la mine a casă) de la orele 8 a. m. — 12 p. m.

Inţelege acum orĭ şi cine, D-le director, că în timpul vacanţeĭ, un director de şcoală nu poate acorda maĭ mult de 6 ore de audienţe. Alt-fel nu maĭ însemnează vacanţă.

A veni cine-va după aceste ore, deja anunţate, mi se pare că nu maĭ are dreptul de a vorbi de bună cuviinţă, şi maĭ ales cînd chiar acel cine-va este lipsit de cea maĭ elementară condiţiune ce trebue a se observa într'un local public, — *Afişarea orelor de serviciŭ.*

D-na Radicescu a uitat cu desăvîrşire că directorul uneĭ şcoale este şi el om, că are şi el nevoile luĭ, şi că prin urmare nu poate da maĭ mult de cît îĭ cere autoritatea şcolară.

Apoĭ nu înţeleg de ce D-na Radicescu ţinea cu orĭ-ce preţ a vorbi cu mine la orele 2 şi jumĕtate şi de ce iarăşĭ rugă-

---

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

10

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

V

Miezul nopţeĭ în Belgrave

El sărută cu patimă mîna aceleia pe care o iubea şi se depărtă în grabă.

— Lionel! strigă dînsa urmîndu-l până la uşa saleĭ de bal, Lionel, ascultă-mĕ! Nu ştiŭ... Lionel.

Ea voia să-ĭ anunţe căsătoria sa apropiată cu bogatul financiar.

Orĭ cât de perfidă era, nu avea nicĭ un motiv ca să-ĭ o ascundă.

Dar în momentul acesta se sfîrşi danţul şi dănţuitoriĭ se grămădeaŭ în anticameră. Lord Lionel Montford dispăru în mulţimea asta şi ea-l căută în zadar.

Cât de des se întîmplă ca fericirea saŭ nenorocirea uneĭ vieţĭ să atârne de un cuvînt! Dacă lady Edith Vaudelew ar fi putut să zică lorduluĭ Lionel ceea ce dorea, şi unul şi altul ar fi înlăturat o carieră lungă de crime şi de mizeriĭ luxoase.

Lady Edith se întoarse în seră, unde găsi pe Robert Merton şezênd în poziţia pe care o luase după vorbele schimbate cu colonelul.

O clipă se speriă, temându-se ca el să nu fi auzit convorbirea eĭ cu lordul Lionel.

— Robert, şopti ea cu glasul cel maĭ duios, ce-ţĭ este?

Bancherul se sculă repede. Era palid ca un mort, dar cu totul liniştit.

— Edith, zise el, am tot dreptul de a crede că mĕ înşelĭ. Nu-ţĭ cer să-mĭ respunzĭ, îţĭ voiŭ spune numaĭ acestea:

«Gîndeşte-te de douĕ orĭ înainte de a trăda pe un om a căruĭ inteligenţă şi energie s'aŭ întărit prin luptă. Gîndeşte de douĕ orĭ înainte de a înşela pe un om, care, în toată viaţa sa n'a minţit şi care nicĭ o dată n'a putut să ierte minciuna altuia. Cîndeşte-te la asta şi hotăreşte în astă seară, dacă vreĭ să fiĭ femeea mea».

Eraŭ singurĭ de tot în seră. Ea căzu în genunchĭ înaintea bogatuluĭ speculant şi împreunând mâinile, strigă cu solemnitate:

— Robert Merton, nicĭ o dată. Cum e cerul deasupra noastră, îţĭ voiŭ fi o femee credincioasă şi devotată.

Dacă bietul amorezat ar fi putut citi în fundul inimeĭ acesteĭ copile, s'ar fi îngrozit de falşitatea şi trădarea eĭ.

Vaĭ! el vedea numaĭ faţa nobilă şi frumoasă, care slujea drept mască crimeĭ şi, ridicînd pe perfida Edith, o strînse cu duioşie în braţe.

— Scumpa mea, strigă el cu foc, aĭ sigilat actul ce te leagă acuma de mine. Tot ce o dragoste devotată şi o avere nemărginită pot face pentru a-ţĭ da o viaţă fericită, voiŭ face. Voiŭ trăi numaĭ pentru a fi sclavul D-tale.

Cînd lady Edith se duse în noaptea aceea în odaea sa, ea aruncă diamantele departe de dînsa cu o nerăbdare înfiorată.

— Am atins aşa dară ţelul ambiţiuneĭ mele, strigă ea, m'am vîndut, vîndut pentru diamante şi aur, pentru locuinţe bogate şi echipagiĭ strălucite, pentru caĭ, pentru moşiĭ.... Cît de frumos era Lionel în seara asta! Ce voia el să zică prin vorbele-ĭ nebune? Pentru ce repeta că peste cîte-va zile va fi bogat? Bietul băiat, mĕ tem ca să nu nebunească de dragoste. Bancherul acesta e un om grozav de urît, dar are milioane. Cuvintele acestea m'aŭ omorît.

VI

Miezul nopţeĭ într'o casă de joc

Seara care urmă după scenele din palatul Horton fu întunecoasă şi umedă.

Ploaea cădea în şiroae şi în stradele din West-sud, aproape deşerte, nu se vedea din cînd în cînd de cît cîte o nenorocită în rochie de mătase bătătoare la ochĭ, care, muiată de apă şi stropită de noroiŭ, umbla repede pentru a ajunge la unul din azilurile viţiuluĭ.

Se maĭ zărea câte odată un trecător singuratic trecînd strada, învĕluit într'un palton gros şi ţinînd în mînă o umbrelă deschisă, pe care voia să i-o răpească vîntul.

Cînd ceasornicele din Piccadilly bătură un-spre-zece, o cabrioletă elegantă ieşi din Albany street şi, coborînd pe Saint-James street, se opri la colţul uneia din stradele ce tae această stradă. Un om, învăluit într'un *pardessus* larg, sări din cabrioletă şi aruncă hăţurile în mîna groomuluĭ.

— Să te întorcĭ peste un ceas, Jarvis, îĭ zise el şi aşteaptă-mĕ aicĭ la colţ.

Groomul salută şi stăpînul apucă pe stradela cea mică, lăsîndu-şĭ servitorul, care se uita curios după dînsul, în voia ploeĭ.

— Ciudat capriţiŭ, şopti groomul. Ce dracu caută colonelul într'o asemenea uliţă? De sigur că nu ceva bun.

Apoĭ dădu biciŭ caluluĭ şi plecă acasă.

Stăpînul cabrioleteĭ merse până aproape de capătul ulicioareĭ, privi în jurul sĕŭ pentru a vedea dacă nu-l observă nimenĭ şi bătu la uşa uneĭ case cu aparenţă cum se cade, care era chiar în colţ.

Nu se vedea nicĭ o lumină, nicĭ la ferestre. nicĭ d'asupra uşeĭ, se părea că toţĭ locuitoriĭ caseĭ dorm, fiind-că, din pricina lipseĭ obloanelor, se vedeaŭ înăuntru perdele albe lăsate.

Asta nu descurajă pe strein, care bătu de douĕ orĭ uşor în uşă.

Ea fu deschisă îndată de un tînĕr fără livrea, dar care nu zise nimic streinuluĭ.

Acest din urmă iarăşĭ nu-ĭ făcu nicĭ o întrebare şi trecu pe dinaintea luĭ îndreptîndu-se spre capătul ganguluĭ slab luminat.

Un individ pe jumĕtate adormit, şezînd pe un fotoliŭ de portar, deschise ochiĭ auzind paşiĭ unuĭ strĕin.

— Cine sunteţĭ D-voastră? întrebă el.

— Marele maestru, respunse streinul, care nu era altul de cît colonelul Bertrand.

— Treceţĭ, căpitane, zise portarul cu respect.

El trase de un cordon şi o uşă acoperită din faţa celeĭ de intrare se deschise cu un zgomot metalic şi făcu să se vadă un al doilea vestibul, în care intră colonelul.

Incăperea aceasta era maĭ mică de cît cea-l'altă şi orĭ-cine era strein de locurile acestea trebuia să se mire nevezînd acolo nicĭ o scară. Ridicînd ochiĭ, privirea pătrundea până în vîrful clădireĭ, fie-care cat fiind însemnat numaĭ prin nişte grile micĭ, de fier, care decoraŭ cele patru colţurĭ ale vestibululuĭ.

Dar cum să ajungĭ la aceste galeriĭ?

Colonelul nu se opri pentru a-şĭ pune această întrebare.

Apropiindu-se de un şir de nasturĭ de aramă, care purtaŭ fie-care cîte o literă şi un numĕr, el trase pe unul şi un clopoţel resună pe galeria catuluĭ întîiŭ.

Clopoţelul suna încă, cînd o scară de fier se lăsă în jos ca prin farmec, în vreme ce o grilă mică se deschise.

Colonelul urcă sprinten scara, intră pe galerie şi, împingînd o uşă ce se găsea dinaintea sa, intră într'o sală mare, în care maĭ mulţĭ indivizĭ eraŭ aşezaţĭ împrejurul uneĭ mese acoperite cu un postav verde şi pe care eraŭ împărştiate cărţĭ, zarurĭ, grămezĭ de aur şi de argint.

(Va urma).

mintea de a citi un anunț oficial, a constituit pentru D-sa o lipsă de bună cuviință? Greșala și deci lipsa de bună cuviință eŭ cred că este tocmaĭ de partea D-neĭ Radicescu, căcĭ D-sa n'a făcut anunțarea în afacerĭ de școală, ci că are a-mĭ vorbi ceva, adică — ceva, pentru care eŭ, am crezut că nu sunt obligat — în afară de școală și la orĭ-ce oră, să fiŭ la dispoziția cuĭ-va și pentru orĭ-ce!

Scrisoarea D-neĭ Radicescu însă 'mĭ aduce aminte pretenția unuĭ copilandru, care acum cîte-va zile, după ce citește aceiașĭ înștiințare — care urma s'o citească și D-na Radicescu, — cere a afla și din gura mea cele ce coprindea înștiințarea!!

Iată, D-le director, pînă unde merg pretențiile omeneștĭ!

Ce trebue să se rĕspundă unor asemenea absurdităţĭ?

In speranță, D-le Director, că vețĭ avea obligațiunea de a primi apărarea mea, vĕ rog sa bine-voițĭ de a-mĭ permite să vĕ mulțumesc de pe acum.

Al D-voastră cu toată stima
Mumulanu
Directorul școaleĭ de la Cuibul-cu-Barză

DIFERITE ȘTIRI

DIN CAPITALĂ

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI
Bucureștĭ 22 Septembre 1893.

Inălțimea barometrică la 0° . . 751.7
Temperatura aeruluĭ . . . . . 23.°7
Vêntul slab de la SW. . . . .
Starea ceruluĭ noros . . . . . .
Temperatura maximă de erĭ . . . 22.°0
« minimă de astă-zĭ . . 10.°0

Temperatura la noĭ a variat între 23 și 4.

Erĭ și astă-zĭ timp frumos. Barometrul aproape staționar. A plouat puțin la: Caracal, Iașĭ, Corabia, Argeș.

Un elev din liceul Sf. Gheorghe ni se plînge că ducîndu-se zilele trecute la locuința mameĭ sale din strada Povernei, s'a pomenit cu un sub-comisar anume Negrescu că-ĭ cere numele, vîrsta și locuința spre a-l înscri pe listele recrutăreĭ. Elevul i-a observat că dînsul a fost scutit în Drăgășanĭ și că zadarnic încearcă a-l maĭ înscrie, cu toate acestea elevul a vroit să-ĭ dea adresa la liceŭ. Sub-comisarul însă, care era cu Iuleaoa neamțuluĭ, crezînd că elevul vroiește să-l păcălească a început a-l insulta și amenința cu palmele în chiar locuința părintească că de ce nu-ĭ dă adresa în str. Povernei.

Numaĭ mulțămită prudențeĭ elevuluĭ s'a evitat un scandal.

Recomandăm D-luĭ colonel Rasty pe acest juvaer de sub-comisar spre a-l avea în vedere la înaintare.

Conductoriĭ și vizitiĭ de la tramwae în numĕr de peste o sută, aŭ ținut aseară o întrunire spre a întemeia o societate de ajutor reciproc.

In această întrunire s'a ales o comisiune pentru elaborarea proiectuluĭ de statut.

Se zice că direcțiunea tramwaiuluĭ vechiŭ e hotărită a subscri cîte-va miĭ de leĭ pentru fondul societățeĭ.

Lunĭ 21 și Marțĭ 22 s'a judecat înaintea Curțeĭ de Casație secția II, recursul familieĭ Vlaicu, contra D-lor Ghiță Ovanez, Manuc Basarabescu și Leon Leobel bancher din Galațĭ, în privința ajudecăreĭ moșieĭ Frumușița, din județul Covurluĭ, moșie în întindere de 2,200 fălcĭ și în valoare de peste 800,000 leĭ, asupra D-luĭ Basarabescu la supra-licitație cu prețul de 550,000 leĭ.

Din partea recurențilur aŭ pledat D-niĭ avocațĭ C. Boerescu, Gr. Pĕucescu și Vilner din Bacaŭ.

Din partea ajudecaruluĭ Basarabeanu și bancheruluĭ Loebel, D-niĭ avocațĭ Mișu și D. Geani.

Curtea erĭ s'a pronunțat făcĕnd divergență.

Procesul se va judeca din noŭ în secțiĭ unite în cursul luneĭ Noembre.

D-niĭ d-rĭ Boerescu, Pastia și Varnali, medicĭ comunalĭ, aŭ fost însărcinațĭ de primărie de a ține cursurĭ de igienă în școalele primare din Bucureștĭ.

A XI-a tragere la sorțĭ a obligațiunilor municipale ale împrumutuluĭ de 13 milioane, se va face în ziua de 1 Octombrie în sala consiliuluĭ comunal.

Licitațiunea pentru construirea palatuluĭ poștelor și telegrafelor s'a fixat pentru ziua de 12 Noembrie.

Aflăm cu multă plăcere logodna D-reĭ Selma Weiss, fiica bine cunoscutuluĭ patron-tipograf Ioan Weiss, cu D. F. Heinerich Teutsch.

Adresăm urările noastre de fericire atît tinerilor logodițĭ cît și părinților lor.

Membriĭ societățeĭ Preseĭ sunt convocațĭ pentru a treia oară în adunare generală extra-ordinară, Vinerĭ 24 curent, la orele 8 și jum. seara, în localul din strada Academieĭ.

Lucrătoriĭ ceaprazarĭ din Capitală sînt pe cale de a se pune în grevă. Dînșiĭ aŭ adresat patronilor o petițiune prin care cer scăderea orelor de lucru de la 12 la 10 pe zi.

DIN ȚARA

D. C. Pestreanu, ajutorul judecătorieĭ ocoluluĭ Vida (Vlașca), ne comunică cum că cele scrise pe socoteala D-sale, cum și pe a judecătoruluĭ aceluiașĭ ocol, sînt pure calomniĭ din partea vre-unuĭ rĕŭ voitor.

Acelașĭ lucru ni-l comunică și o persoană din Giurgiu, cunoscută noă.

Ne grăbim a lua act de aceste declarațiunĭ, cu atît maĭ mult, cu cît ceĭ duoĭ calomniațĭ aŭ și cerut printr'un raport adresa ministeruluĭ de justiție să se facă o anchetă spre a dovedi nevinovăția D-lor.

Erĭ seară lucrătoriĭ tipografĭ din Iașĭ aŭ fost convocațĭ spre a se întruni în adunare generală pentru a vota noul proiect de statut al societățeĭ «Unirea».

Peste cîte-va zile judecătorul de instrucție al tribunaluluĭ de Brăila își va da ordonanța sa în afacerea d-ruluĭ Apostoleanu, medic de port, acuzat de percepere de taxe ilegale pentru desinfectare de vapoare.

Lucrările puțuluĭ artensian de la Mărculeșĭ (Ialomița) continuă cu multă activitate și se speră că în curînd se va da de izvorul apeĭ.

Pe dată ce lucrările acestuĭ puț vor fi terminate, P. Alimănescu, inginerul însărcinat cu conducerea lucrărilor, va începe lucrările la cele-l'alte puțurĭ de pe Bărăgan.

Un caz suspect de holeră s'a produs erĭ la Buhușĭ, în districtul Neamțu.

O ciocnire de trenurĭ s'a întîmplat alaltă seară în gara Barboșĭ între trenul de Galațĭ și un tren de cereale. Treĭ vagoane ale trenuluĭ de cereale s'aŭ sfărîmat; locomotiva de asemenea a suferit oare-care stricăciunĭ.

DIN STREINATATE

Gazeta Crucii de ierĭ publică textul uneĭ ordonanțe a cabinetuluĭ imperial cu data de 21 Aprilie 1890 către profesorul Schweninger. Ordonanța insistă asupra interesuluĭ ce poporul german și toate națiunile din lumea civilizată aŭ pentru sănătatea prințuluĭ de Bismark și dorința particulară a Impĕratuluĭ de a vedea păstrându-se, cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ, pe cât va fi cu putință maĭ mult, un om, care și-a dobîndit prin imensele sale merite recunoștința patrieĭ și a caseĭ de Hohenzollern.

Ordonanța însărcinează pe profesorul Schweninger să continue a îngriji pe prințul de Bismark și d'a face din cînd în cînd un raport asupra sănătățiĭ fostuluĭ cancelar.

Agenția Reuter află din Cabul că misiunea engleză a sosit acolo. Ea a fost primită în mod solemn cu o slavă de tun. Emirul i-a dat ospitalitate.

File rupte din Album

Sunt dobitociĭ bine împodobite, precum sunt dobitociĭ bine îmbrăcațĭ.
Chamfort.

Maĭ multe persoane vĕd cu spaimă la masă o solniță rĕsturnată, saŭ treĭ-sprezece așezațĭ împrejurul eĭ. — Numĕrul treĭ-spre-zece este inspăimântător când este de mâncare numaĭ pentru duoĭ-spre-zece; în cât privește solnița, spaima ar fi legitimă, dacă conținutul eĭ ar cădea într'un fel de bucate bine preparat.
Grimond de la Reynière.

A trăi, și a nu maĭ iubi, nu este oare a murĭ?

Ultim cuvênt

De ale caseĭ.

— *Anico! rasolul pe care l'aĭ cumpărat astă-zĭ e maĭ mult ciolan de cât carne.*

— *Aĭ dreptate, cuconiță! eŭ am spus casapuluĭ că, dacă era pentru mine, nu-l cumpăram.*

ULTIME INFORMATIUNI

Incunoștiințăm persoanele ce ar bine-voi să contribue pentru formarea fonduluĭ din care să se achite amenzile la care sunt condamnațĭ frațiĭ noștri de peste munțĭ, că pot subscrie cu sumele ce vor voi la redacția ziaruluĭ nostru în toate zilele de lucru de la orele 8 până la 12 a. m. și de la 2 până la 7 p. m.

LISTA DE SUBSCRIPȚIE

Pentru acoperirea amenzilor la care aŭ fost și vor maĭ fi condamnațĭ luptătorii Români de peste munțĭ.

Suma din urmă . . . . Leĭ 311.25

In urma unor insulte reciproce, D. Th. C. Silion, din Botoșanĭ, a trimis D-luĭ C. Codrescu martorĭ pe D-niĭ locot.-colonel C. Persiceanu și Șt. Ganea.

Martoriĭ D-luĭ Codrescu însă, n'aŭ găsit că poate avea loc un duel, și lucrurile s'aŭ mărginit la o scrisoare pe care martoriĭ D-luĭ Silion o adresează clientuluĭ lor și publicată într'un ziar local.

Evenimentuluĭ din Iașĭ i-se comunică cum că zilele astea, 15 ofițerĭ de cavalerie din garnizoana Iașĭ vor demisiona colectiv din armată.

Intre motivele care ar fi determinat demisiunea este și darea pe nedrept în judecată a camaraduluĭ lor, căpitanul Copeţchi.

Directorul nostru primește următoarea scrisoare:

Domnule Beldimanŭ,

Azĭ mĕ pomenesc cu un jidan care vine la mine cu o diplomă de onoare de la societatea *Generația Nouă*, scrisă pe numele meŭ, și cerindu-mĭ să daŭ 60 leĭ, ca unul ce sunt membru fondator.

Vĕ rog, să-mĭ explicațĭ ce societate este aceasta?

Vĕ salut
I. Constaniinescu.
Str. Dionisie, 2

Ne grăbim a rĕspunde D-luĭ Constantinescu: *aceaste este o societate de....... escrocherie.*

Comisiunea pentru examinarea candidaților pentru bursă la școala normală de institutorĭ și-a terminat lucrările aci și a plecat erĭ la Iașĭ spre a examina candidațiĭ de acolo.

D. G. Daniileanu, profesor de dreptul roman la facultatea de drept, și-a început cursul cu studențiĭ anuluĭ al II-lea.

In Giurgiu și județul Vlașca a încetat cu totul holera.

Comitetul permanent al ministeruluĭ instrucțiuneĭ în unire cu consiliul inspectoral al aceluĭ minister, lucrează, sub președenția ministruluĭ, la programele școalelor primare care aŭ fost revĕzute de consiliul general.

D. Nicolae Bădescu va fi numit profesor de gimnastică la gimnaziul Șincaĭ.

Săptĕmîna viitoare direcțiunea generală a serviciuluĭ sanitar va publica un comunicat în privința stingereĭ desăvîrșite a holereĭ.

In acelaș timp se va publica și o dare de seamă statistică asupra ravagielor pe care le-a făcut holera în țară, precum și un tabloŭ comparativ asupra deceselor din țară și din streinătate.

D. general Lahovary și-a amânat plecarea la manevrele de cadre din Tecucĭ pînă Sâmbătă seara.

Consiliul de miniștri este convocat pentru Sâmbătă după amiazĭ la castelul Peleș sub președința Regeluĭ.

In acest consiliŭ se vor redacta instrucțiunile ce se vor da D-luĭ Papiniŭ pentru negocierile cu Austro-Ungaria în vederea încheiereĭ uneĭ convențiĭ comerciale.

D-niĭ Al. Lahovary și P. Carp vor prezenta câte un memoriŭ asupra acesteĭ convențiĭ.

Intreg personalul redacțiuneĭ ziaruluĭ *Tribuna*, va urma să meargă săptămâna viitoare în concediŭ involuntar la închisoarea din Seghedin.

Sĕptĕmâna viitoare se va prezinta și D. Eugen Brote, vice-președintele partiduluĭ național, înaintea parchetuluĭ din Cluj.

D. Eugen Brote, fiind pe deplin restabilit a plecat erĭ din Zürich.

ULTIME TELEGRAME

BUDAPESTA, 22 Septembre.—Mihail Golics, autorul atentatuluĭ contra prințuluĭ Primat Waszary a fost condamnat la 10 anĭ muncă silnică.

MONS, 22 Septembre.—Sînt 9,100 greviștĭ. Aproape 1000 aŭ reluat lucrul. La Charleroi sînt vr'o 17,000 lucrătorĭ în grevă.

Holera în străinătate.

Hamburg niciĭ un caz noŭ.
Livorno, 3 cazurĭ și 4 decese.
Palermo 15 decese.
Nocera (în casa de nebunĭ) de la 20 Septembre 78 cazurĭ și 38 decese.
Biscaya (ierĭ) 43 cazurĭ și 13 decese.
Galiția 12 cazurĭ și 4 decese.
Ungaria 18 cazurĭ și 12 decese.

TEATRE CONCERTE

Joĭ, 23 Septembre

Opereta Franceză.—(Băile Eforieĭ). — Reprezentație de gală în beneficiul escelenteĭ cîntărețe D-na *Alice Reine*. Se va cînta frumoasa operetă *Le coeur et la main*, muzică de Lecocq; *Frisette et Briochet*, scenetă muzicală de Villebichot, cîntată de D-na *Alice Reine* și D. Tony Reine.

BURSA CEREALELOR

Brăila 21 Septembre 1893

Felul	Hect.	Libr.	Prețul	Observațiĭ
Grâŭ	7500	58 1/2	8 60	Șlep
»	2700	57 1/2	8 45	Pod
»	3400	58 1/2	8 85	Magazie
»	1980	58 1/2	8 22 1/2	Caic
»	980	58 3/4	8 30	Magazie
»	1825	55 3/4	7 45	»
Orz	4600	45 1/2	4 85	Șlep
Grâŭ	1950	58 1/2	8 10	»
»	2750	58	7 65	Magazie
»	1850	56 3/4	7 90	»
Porumb	2500	60 1/2	6 60	»
Ovĕz	770	°/₀ k	10 30	Vagon
Grâŭ	3500	57 1/4	7 70	Magazie
Ovĕz	1400	°/₀ k	10 40	Vagon
Orz	1250	°/₀ k	9 70	»
Ovĕz	1500	°/₀ k	10 30	»
Grâŭ	3000	60 1/2	9 02 1/2	Magazie

CEREALE SOSITE

Pe apă			Pe uscat		
Grâŭ	Hect.	11000	Grâŭ	Hect.	2000
Porumb	»	10000	Porumb	»	1400
Orz	»	15000	Orz	»	4000
Fasole	»	2400	Fasole	»	——

Casa: **Ath. M. Thanu**

ANUNCIU

La 26 Septembrie corent urmează a se vinde prin licitație publică averea mobilă a defunctuluĭ Ioan Săvescu: Compusă din articole de ferărie brută și lucrată, porțelanurĭ etc. Amatoriĭ se pot prezenta chiar la Magazia defunctuluĭ din strada Ștefan cel Mare Tecuciŭ.

Cotutorĭ } N. Iacovache. Iancu P. Codrescu.

Casa de schimb «MERCURUL ROMAN»

MICHAIL EL. NAHMIAS

Bucurescĭ, Strada Smârdan, 15

In fața laterală a Băncei Naționale, partea despre Poștă

Cumpără și vinde tot felul de efecte, publice, bonurĭ, acțiunĭ, lozurĭ permise Române și streine, sconteazä cupoane și face orĭ-ce schimb de monezĭ.

Imprumuturĭ de banĭ pe deposite de efecte și lozurĭ.

Comandele din provincie se efectuează imediat trimițênduni-se contra-valoarea în timbre, mărcĭ, scrisorĭ de valoare saŭ prin mandate poștale.

Cursul pe ziua de 23 Septembre 1893

	Casă fondată în 1884	Cump.	Vinde
5o/o	Renta amortizabilă	95 25	96 25
4o/o	« «	80 25	81 25
5o/o	Imprumutul comunal 1883	89 —	90 —
5o/o	« « 1890	90 —	91 —
5o/o	Scrisurĭ funciare rurale	94 75	95 75
5o/o	« „ urbane	89 25	70 25
5o/o	« urbane de Iașĭ	79 -	80 —
6o/o	Obligațiunĭ de Stat (Conv. Rurale)	100 50	101 50
	Florinĭ val. austriacă	00	04
	Mărcĭ germane	1 23	1 25
	Ruble hârtie	2 55	2 05

Numaĭ 5 lei pe an. —Orĭ-cine poate cere un numĕr de probă din *ziarul nostru financiar*, intitulat **„Mercurul Român“** care publică cursul și listele de tragerĭ la sorțĭ ale tuturor bonurilor și lozurilor Române și streine și imediat se va trimete *gratis și franco* în toată țara.

Abonamentul anual pentru toată țara costă numaĭ 5 leĭ. El se plătește înainte, în timbre, mărcĭ saŭ prin mandat poștal. Domniĭ abonațĭ participă gratuit la maĭ multe premiĭ importante prevĕzute în ziar. Apare de 2 orĭ pe lună, la 15 ale fie-căreĭ lunĭ Abonamentul poate începe de la orĭ-ce zi a anuluĭ. Tot-d'odată acest ziar este un sfătuitor sincer și imparțial pentru orĭ-ce daraverĭ de finance și comerciŭ. A se adresala casa de schimb, **„Mercurul roman“** Bucurescĭ, Strada Smârdan No. 15.

NETOXIC

și nu Caustic ca sublimatul corosiv, carbolul etc. (*Vezĭ „Terapeutica veterinară“ Stutgart 1888. „Creolina“ de Prof. Dr. E. Fröhner.*)

Creolin Pearson

CEL MAI BUN

Desinfectant

Soluțiunea de Creolina jum 240 la sută (un flacon de Mk. dizolvat în 200 litri apă) omoară bacilul holereĭ în o minută, pe când carbolul în aceeași soluțiune nu'l omóră nicĭ în 5 minute.

Inlătură ca nicĭ o altă substanță mirosurile cele maĭ diletere, escelent pentru desinfectarea locuințelor, privăților, grajdurilor, coliviilor etc. Extraordinar bun de aplicat, în pansamentul plăgilor, contra bólelor de piele, întrebuințat în gargarisme, desinfectant al dinților, preservativ în toate bólele contagioase.

A se feri de imitațiunile periculóse și neeficace, a se cere numaĭ

CREOLINA PEARSON

Lucrărĭ sciințifice, Atestate etc., se oțin franco de la.

WILLIAM PEARSON & C-ie, Hamburg

De vênzare la Droguerlele principale

AGENT GENERAL PENTRU ROMANIA:

A. G. Carissy, Bucureștĭ

VISICATÓRE ROȘE

LE PERDRIEL

Acțiune repede și sigură

CEA MAĬ VECHE

Singura admisă în Spitalele civile franceze

A se pretinde colórea roșie.

LE PERDRIEL & CIE. PARIS

„ORIGINALA“ Șampanie

de la CASA

MINET JEUNE

din REIMS

FONDATĂ ÎN 1825

Modul DE A DESTUPA

A se băga degetul în inel. A se trage spre sine. A ridica în urma mâna pentre a desface cu desĕvêr: șire dopul.

...recomandă CUNOSCĂTORILOR pentru calitatea sa deliciósă.

AGENȚĬ GENERALĬ PENTRU ROMÂNIA:

JOSEPHI & LAZAR, la CRAIOVA

SUCCES NE MAI POMENIT

Grâŭ recoltat cu germinator — Grâŭ recoltat fara germinator

NU SEMANAȚI fără a întrebuința germinatorul Doctorului Quaronte Descalonne, cel mai bun ingredient recunoscut pretutindenea pentru păzirea cerealelor în contra tutulor boalelor și pentru desvoltarea si înmulțirea spicurilor.

CEREȚI BROȘURA EXPLICATIVA LA AGENȚIA HAVAS, BUCUREȘTI

SCOALA DE CROITORIE

Subscrisa are onoare a încunoștiința că a deschis

UN CURS

pentru învĕțătura croitorieĭ

unde în 14 zile se poate învĕța croitul după o metodă franceză.

Tot de-odată primește și comande pentru confecționare de rochĭ de dame.

Bulevardul Elisabeta 58

Văduva **Bruzer Martin.** Profesoară de croitorie din Budapesta.

De vînzare si de închiriat

Vis-a-vis de gara de Nord, o grădină de nouă pogoane, cu diferițĭ pomĭ ferțilĭ și fânețe, pivniță mare de vinurĭ, o prăvălie cu gheretă și case. Două perechĭ case în Dealul Spireĭ strada Seneca No. 4, aproape de cazărmurĭ. Adresa la D-na **Paulina Slaniceanu Calea Griviței No. 39.**

Se găseşte de vânzare la:

D-niĭ **I. Ermacov,** Iașĭ

» **Aug. Hartenstein,** Botoșanĭ

» **I. V. Boroda,** Bêrlad

» **Jean Suré,** Galațĭ

» **D. Iliescu,** Călărași

» **C. N. Poppescu,** Giurgiu

» **Petre G. Petrescu,** Tîrgoviște

Marie Brizard & Roger

COGNAC

Calitățile cele maĭ recomandabile

*-VO-VFO-VFVO-SVFVO

Rabinovicĭ & Starck *Bucureștĭ*

Representanțiĭ generalĭ pentru România și Bulgaria

Depositul general Bucurescĭ la Cofetăria

D. Marinescu-Bragadiru, Strada Carol I No. 41

Se găseşte de vênzare la:

D-niĭ **Fortunescu & Cercelariu,** Craiova

» **Andreĭ Ionescu,** Piteștĭ

» **C. Ionescu & Co.** Piatra N.

» **D. Teodorescu,** Ploeștĭ

» **Chitzu & Grigorian,** Craiova

AVEȚI CAI, CAIN SAU VITE?

Cumpărațĭ pentru conservarea lor, renumitele și perfecționatele

TESALE AMERICANE

rotunde și *elastice*, care curăță de

50 DE ORI

maĭ repede și nu maĭ este necesitate de perie. *Aceste țesale nu se strică nicĭ odată și sunt recomandate de toțĭ medicĭĭ veterinarĭ.*

BUCATA 2 LEI

Țesale nichelate pentru câinĭ de lux

BUCATA LEI 3.50

Comandându-se odată 5 bucățĭ, se expediază franco în toată țară.

Adresațĭ comandele, scrisorĭ saŭ valorĭ D-luĭ

LEONIDA PIORKOWSKY

BUCURESCI, sub Grand otel de France No. 5

CU 5 LEI PE LUNA!

Se poate **cumpăra** *un bun și elegant* **binoclu** pentru teatru, concerte, escursiunĭ, vênătoare, manevre și marină.

Cerețĭ prospecte, de la

LEONIDA PIORKOWSKY

BUCURESCI, sub Grand otel de France No. 5

(lângă casa de economie)

Unicul deposit în toata tara cu specialitati americane

Se canta agenti activi in toata tara

MARE DEPOU DE DULCETURI

STREINE și DIN FABRICELE NOASTRE

Specialitate de bombonerie, rahaturi si halvale

Asortiment de chocolaterie de toate calitățile

SERBETURI DE TOATE GUSTURILE

Articole coloniale și produse orientale de tot felul

VINURI din viile cele maĭ renumite.

LIQUERURI streine și indigene.

MASTICA DE HIO

Fratii Andreadis

Str. Lipscanĭ 80, Piața Sf. Gheorge-Noŭ.

1884

MYRTOL al D-ruluĭ LINARIX

Laureat al Facultăţiĭ de Medicină din Paris.

MYRTOLUL LINARIX e înfățișat sub forma de globule întrebuințate cu cea maĭ mare isbândă în potriva:

AFECȚIUNILOR CRONICE ALE PIEPTULUĬ:

a guturaiuluĭ, bronșiteĭ, cataruluĭ, astmeĭ cu opresiune și a palpitațiilor.

GLOBULELE DE MYRTOL LINARIX trebue să fie luate cu dosa de 6 pe ḑi: 2 diminĕța, 2 pe la ameaḑi și 2 seara.

Tóte persónele carĭ iau **ADEVĔRATELE GLOBULE ALE D-ruluĭ LINARIX** sunt de acord a recunóște că respiră maĭ lesne.

A se exige **Adevĕratele** Globule Linarix ale Caseĭ **CLIN & Cie,** *din* **PARIS,** *ce se póte procura la Droghiștiĭ și Farmaciștiĭ.*

Mobilierul Café Imperial

DE VANZARE în parte saŭ în total

Acest mobilier e compus din mese, plata de marmoră, scaune, oglinzĭ, bufet, draperiĭ, biliarde fine etc. Informațiunĭ la:

C. I. Dimitriu & I. Steinhart, *str. Decebal 20.*

DE VINZARE tot felul de pomĭ roditorĭ altoițĭ.

Prețul maĭ eftin de cât orĭ unde.

A se adresa la grădina Virgil Pleșoianu, șoseaua Filantropia No. 79.

Vilmos *grădinar.*

NOUL BIROU DE PLASARE

Sub directia D-soarelor P. si M Göttsche

28, Strada Campineanu, 28

Recomandă **Institutoare, guvernante** și **bone superioare.**

Pensiune pentru guvernante fără loc.

3,000 lei garanție

Un domn voește un post de incasator. Ofortele se vor adresa la administrația ziaruluĭ «Universul sub inițialele *C. I.*

POMI RODITORI

ALTOIȚI

din diferite speciĭ

din cele maĭ renumite calitățĭ și de diferite etățĭ, se află de vânzare la:

GRADINA

numită **BRAZLE**

George Ioanid

Str. Polonă, No. 126, sub Icoană

D-niĭ amatorĭ din Capitală și din districte, carĭ vor dori a avea catalogul, sunt rugațĭ a se adresa prin epistole la zisa grădină și îndată li se va trimite.

Iscăliturile rugăm a fi cât se poate de descifrabile.

Prețurile prevĕzute în catalog le-am redus la jumĕtate.

Timpul plantatuluĭ pomilor pentru toamnă fiind sosit, D-niĭ amatorĭ sunt rugațĭ a grăbi trimiterea comandelor D-lor, de oare-ce cu cât pomiĭ se vor planta maĭ de timpuriŭ cu atât este maĭ bine.

Ruston, Proctor & Co L-td. Lincoln

RECOMANDA

Pentru scopuri industriale, Mori, etc.

MAȘINELE LOR DE ORI-CE MARIMI

MASINE cu abur „Undertype“,

MASINE Compound,

MASINE stabile,

CAZANE de diferite sisteme

Pentru orĭ-ce forță dorită

ECONOMIE DE COMBUSTIBIL
ECONOMIE DE ABUR

FUNCTIONARE SIGURA SI GARANTATA

SOLIDITATE PERFECTA

La cerere Cazanele se vor furnisa prevĕzute ast-fel ca să se poată întrebuința ca combustibil și *pae, stuf saŭ rĕmășițe de combustibil.*

Informațiunĭ, detaliurĭ și prețurĭ prin AGENTUL NOSTRU GENERAL PENTRU ROMANIA.

W. STAADECKER

București-Brăila-Craiova

Mașină cu abur Undertype

Mașină verticală

Mașină stabilă

OBSERVATI!

Depositul este numaĭ în **CALEA VICTORIEI No. 44** lângă cofetăria Capșa (subt Clubul Liberal-Național)

B. D. ZISMAN

DEPOSITAR GENERAL DE LA

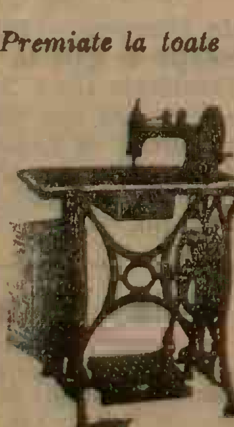
COMPANIA AMERICANA

CEL D'INTEIU ȘI CEL MAI MARE MAGASIN DIN ȚARA DE MAȘINE DE CUSUT

PATENT-SINGER PERFECȚIONAT

Premiate la toate exposițiunile cu Primele Medaliĭ și Diplome de onoare.—Reputațiune universală ca neîntrecute în soliditate, lucrare și eleganță.

Peste 5 milioane sunt în întrebuințare

CEL MAI MARE DEPOZIT

al

Renumitelor VELOCIPEDE de siguranță „SPORT“

care sunt cele maĭ bune velocipede din lume

Construcțiune neîntrecută! Mers ușor! Cea mai mare soliditate! Eleganță complectă!

Cerețĭ catalogul ilustrat care se trimite *gratis și franco*

DEPOZITARUL GENERAL

B. D. ZISMAN

Calea Victoriei No. 44, București, căruia trebue să se adreseze orĭ-ce corespondențe și valori.

(Lângă cofetăria Capșa, subt Clubul Liberal-Național)

OBSERVATI!

Depositul este numaĭ în **CALEA VICTORIEI No. 44** lângă cofetăria Capșa (sub Clubul Liberal-Național)

Tipografia și Fonderia de litere, DOR. P. CUCU bulevardul Elisabeta, No. 121.